

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV / 390 - 2 / 2015.
Erkezett:	2015 MÁRC 12.
Példány:	1
Melléklet:	db
Közzététel:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Fenti számú ügyben 2015. február 4-én kelt tájékoztató levelükben foglaltaknak megfelelően pontosítom, módosítom, kiegészítem korábban benyújtott alkotmányjogi panaszomat a következőkkel:

Az, Alaptörvényben biztosított, a kifogásolt egyedi ügyemben hozott bírósági ítélet valamint alkalmazott jogszabály által megsértett-alapjogok sérelmének lényege, és annak indoklása, hogy a döntés és az alkalmazott jogszabály miért és mennyiben sértette a megnevezett alaptörvényi rendelkezéseket a következő:

1./ A miskolci közigazgatási bíróság által hozott 14.K.27.501/2013/28. számú ítélet vonatkozásában:

Érintett alapvető jogok és alapelvek:

- *A jogállamiság, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye* (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”)
- *A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog* (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”)
- *A jogok és kötelezettségek bíróság előtt, érdemi tisztességes eljárásban való érvényesítése joga* (Alaptörvény XXVIII. (1) Mindenki joga van ahhoz, hogy (...) valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
- *A jogorvoslathoz való jog* (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés: „Mindenki joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”)
- *Tulajdonhoz való jog* (Alaptörvény XIII. cikke)
- *Vállalkozás szabadságához való jog* (Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés)

Alkalmazott alapvető jogok, valamint alkalmazott jogszabályok:

- Alaptörvény 15. cikk (1)
 - Alaptörvény 25. cikk (2)
 - Bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló, 2011. évi XLXI. törvény 19. § (1) a)
 - A fővárosi és megyei kormányhivatalokról szóló 288/2010. évi kormányrendelet 2. § (1) 5.,
 - A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatalról szóló 22/2012. kormányrendelet 14. §
 - Ket. 18. §, 19. § (4),
 - Az erdőről az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (Evt)
- A kifogásolt Evt. 17. § (8) bekezdésében implicit hivatkozott, Evt. egyes fejezeti által szabályozott területekre vonatkozó jogszabályok: erdőfelújítás: (Evt. 51. §, 52. §) erdőtervezés (Evt.31-43. §) szankciókra vonatkozó szakasz (Evt. 106-107. §).

A bíróság eljárásával egy kizárólag közigazgatási eljárásban hozható tényállást állapított meg, a jogi tény megállapítására alkotmányos hatáskörrel rendelkező erdészeti hatóság azonban ezt az eljárást nem folytatta le. A Ket. valamint az Alaptörvény garantálja a jogorvoslatot közigazgatási hatósági eljárásban hozott döntés ellen, mind a másodfokú közigazgatási hatóság előtt, mind a hatósági határozat bírósági felülvizsgálata iránt benyújtott kereset alapján indított perben bíróság előtt.

Rendes jogorvoslatra értelemszerűen nem volt lehetőségem, mivel a jogi tény megállapítására el sem indult a közigazgatási eljárás. A bíróság által alaptörvényt sértő módon megállapított kötelezettség megállapítása ellen

nem élhettem jogorvoslati lehetőséggel, holott az ilyen döntések ellen ez a jog megillet, ezzel megsértették a jogorvoslathoz fűződő, Alaptörvényben garantált jogomat.

Kétségtelen tény, hogy a még folyamatban lévő rendkívüli perorvoslati eljárásban a Kúria okiratellenesség megállapításával hatályon kívül helyezheti a jogerős ítéletet, tekintettel arra, hogy nem létezik az az okirat, aminek léteznie kellene a jogerős ítéletet hozó bíróság által hivatkozott tény valódiságának igazolására. Mivel a bíróság nem bír hatáskörrel a tárgyi tény valódiságának megállapításában, abban, hogy valóban fenn áll-e az én alperesi határozatban megnevezett kötelezettségem, hiszen kötelezettséget nem ő, hanem a hatóság állapíthat meg, értelem szerűen hatékony jogorvoslati lehetőséggel nem rendelkeztem a kötelezettségeimet megállapító eljárás ellen. A jogorvoslati lehetőség teljes hiánya miatt sérült az Alaptörvény jogorvoslatot garantáló XXXVIII. cikk (7) bekezdése.

A Ket. a Pp. és az Alaptörvény a jogorvoslati jog mellett a részvételt is biztosítja a közigazgatási eljárásban. A bíróság a per kimenetelét meghatározó olyan tényt állapított meg, mely tény csak egy olyan közigazgatási eljárásban állapíthat meg a közigazgatási hatóság melyben alkotmányos garancia is védi, az egyébként Ket. valamint Evt. és annak végrehajtási rendeletei által garantált részvételi jogomat. Tekintettel arra, hogy a közigazgatási eljárást nem folytatták le, vitán felül áll, hogy abban nem vettem részt. A bíróság által megállapított jogi tény kötelezettségem megállapítása, ehhez nem volt biztosított az a tisztességes hivatali ügyintézés, ami alapján ezt a kötelezettséget meg lehetett volna esetleg állapítani, ezzel pedig sérült az Alaptörvény tisztességes hatóság eljárást garantáló XXIV. cikk (1) bekezdése, mivel ügyem eme bírósági "intézése" nem felel meg az ügyem részlehajlás nélküli, tisztességes módon történő hatósági ügyintézés törvényes, és Alaptörvényben is garantált kritériumának.

A jogerős ítéletet hozó bíróság túlterjeszkedett alkotmányos hatáskörén, amikor számomra kötelezettséget állapított meg, ezzel sértette a jogbiztonság alkotmányos elvét, amivel megsértette az Alaptörvény B cikk (1) bekezdését.

A bírósági ítélt az erdő ingatlanom feletti rendelkezésemet oly módon és aránytalanul korlátozta, mely korlátozást semmilyen közérdek nem igazol, tekintettel arra, hogy a korlátozás az erdőgazdálkodás hasznait meghatározó módját is korlátozza, a bíróság ítéletével megsértette a tulajdon feletti szabad rendelkezést biztosító XII. cikkét, valamint a vállalkozás szabadságát garantáló XII. (1) bekezdését.

A bíróság úgy járt el, hogy az Evt. rendelkezéseit úgy értelmezte, hogy, ha nincs hatósági nyilvántartásba bejegyzett erdőgazdálkodója a területnek, akkor erdőterv hiányában is kötelezhető az erdő tulajdonosa az erdő szakszerű felújítására.

2./ A bírósági ítéletben alkalmazott általam sérelmezett jogszabály tekintetében:

Érintett alapvető jogok és alapelvek:

- *A jogállamiság, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye* (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”)
- *A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog* (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”)
- *A jogorvoslathoz való jog* (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”)
- Tulajdonhoz való jog Alaptörvény XIII. cikke
- Vállalkozás szabadságához való jog (Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés)

Alkalmazott jogszabályok:

- Evt. erdőfelújítása vonatkozó rendelkezései (Evt. 51. §, 52. §) . Ezek egyrésztől körülírják azokat az előfeltételeket, amik kiváltják az újraerdősítés szükségességét, másrészt rendelkeznek arról, hogy az hatóság által készített erdőterv normatívái alapján kell az újraerdősítést elvégezni. Ez az Evt. fejezet nem keletkezteti

a konkrét végrehajtható újraerdősítési kötelezést, az úgy keletkezik, hogy a hatóság hivatalból rávezeti az erdőtervre és az Országos Erdészeti Adattárba az erdőfelújítást szabályozó rendelkezés szerint definiált, és a valóságban is megvalósult változást, majd a kötelező hatósági állapotfelmérés, hatásvizsgálat és hozamvizsgálat után kidolgozza az erdőfelújítás szakmai a eljárási normatívait. Külön rendelkezik arról, hogy a kötelezettségek, beleértve az újraerdősítési kötelezettséget előíró rendelkezések alanya az hatósági nyilvántartásba bejegyzett erdőgazdálkodó (Evt.40. § (1)) . Az erdőtervezési eljárást szabályozó rendelkezések (Evt.31-43. §) nem tartalmaznak arra vonatkozó előírást, hogy mik az erdő tulajdonos kötelezettségei. Az erdészeti hatóság hivatalból ellenőrzi azt, hogy az újraerdősítési kötelezésnek eleget tette az erdőgazdálkodó, ha nincs erdőgazdálkodó akkor az erdő tulajdonosával szemben eljárhat. Arra az esetre, ha az erdő tulajdonosa nem gondoskodott az újraerdősítésről szankcionálhat (Evt. 107. §), illetve erdőgazdálkodót jelölhet ki (Evt. 106. §) , aki elvégzi az újraerdősítést, aminek költségei az erdőtulajdonost terhelik.

A bíróság által alkalmazott Evt. 17. § (8) bekezdése azzal sérti meg az Alaptörvény jogbiztonságot garantáló és azért sérti meg az alaptörvény jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonságot garantáló B cikk (19 bekezdését, hogy normatív kötelezettséget úgy ír elő számomra, hogy sem a kötelezettség megléte, sem annak normatív tartalma nem állapítható meg, miközben az erdészeti hatóságnak mind a kötelezettség nem teljesítése, mind szakmai nem megfelelősége körében bírságot, jogkövető magatartást ezért kizárt, nem teszi lehetővé a jogaim és kötelezettségeim érvényesítését, a tisztességes közigazgatási és bírósági eljárást ezért ennek a pernek során joghátrány és anyagi hátrány is ért.

A kifogásolt jogszabály normavilágosság alapjog követelményének azért nem felel meg a [szakszerű erdőfelújításról] nem normatív tartalmú, tehát túl általános "gondoskodni" fogalma, mert önmagában tekintve a fogalom általánossága miatt nem alkalmas a kötelezettségek pontos tartalmának meghatározására, ezen túl a gondoskodás minőségére és tartalmára vonatkozó, hivatkozott normatív követelmények az Evt. fejezetek rendelkezései alkalmazásával sem állapíthatók meg, mivel ezek az Evt. rendelkezéseinek egymásra épülő komplex szabályozott területeiből egy elem az erdőgazdálkodó kiesett, az erdőtulajdonos jogait és kötelezettségeit pedig erre az esetre vonatkozóan normatív módon nem szabályozza, tovább arra vonatkozóan sem ad útmutatás a jogszabály, hogy az erdő tulajdonos mögöttes kötelezettsége teljeskörű vagy részleges-e az erdőgazdálkodó vonatkozásában.

Jogbiztonságot gyengíti, a jogérvényesítést bizonytalanná teszi az, hogy a kifogásolt jogszabály az erdőgazdálkodó hiánya esetében, amikor meghatározza az erdőtulajdonos kötelezettségét az újraerdősítés körében, akkor nem arra a jogszabályi szakaszra az erdőtervről rendelkező szakaszra hivatkozik, ami meghatározza az erdőgazdálkodó kötelezettségeit, hanem megint csak implicit módon arra az erdőfelújítást szabályozó Evt. szakaszra ami csak az újraerdősítés szükségessé válásának feltételét írja körül, de az még nem kötelezettség. Az erdőtervezési eljárásban magának a hatóságnak a közrehatása szükséges ahhoz, hogy az erdőfelújításra vonatkozó előírásokban megnevezett feltétel észlelésekor a hatóság az erdőtervezési eljárásban megállapítsa a kötelezettség tényét, és a végrehajtás kereteit, majd ellenőrizze a végrehajtást, ennek hiányában hivatalból állapítsa meg a kötelezettség alanyát, és szólítsa fel azt, a kötelezettség teljesítésére. Normavilágosság hiányát, és ebből fakadóan jogbiztonság hiányát és kiszámíthatatlanságot, tehát a jogállamiság elvét azaz az Alaptörvénynek a jogállamiság garanciáját megtestesítő B cikk (1) bekezdését sérti az, hogy az Evt. 17. § (8) bekezdésében megfogalmazott normaszövegből nem állapítható meg az, hogy az Evt. erre elvileg alkalmas három szakaszából melyik szakaszából eredeztetni az erdőgazdálkodó egy bizonyos, az Evt. 17. § (8) bekezdésében körülírt körülmény, az erdőgazdálkodó hiányában előálló és az erdőtulajdonost erdőfelújításról való gondoskodásra vonatkozó kötelezést, azaz az erdőgazdálkodó kötelezettségeit veszi át az erdőtulajdonos mindenben azonos feltétellel, pusztán az erdőfelújítás általános feltételének a faállomány előírt szintje alá csökkenése, az erdőterv erre vonatkozó adatai, vagy a bejegyzett erdőgazdálkodó kötelezettségeire vonatkozó számos Evt. rendelkezése a törvény különböző fejezeteiben. Itt most nem elemzem részletesen a jogszabály belső összefüggéseit de tény, hogy bármely feltételezés esetén a kifogásolt jogszabály alkalmazása az Evt. valamely általa közvetve hivatkozott, vagy nem hivatkozott szakaszával ellentétbe, összeütközésbe kerül a szabályozatlanság miatt, ez valamint az értelmezési nehézségek a jogbiztonság hiányát eredményezi, a jog kiszámíthatóságához fűzött Annyit azért megjegyzek, hogy a szabályozatlan területek az ellentmondások abból erednek, hogy egy egymásra épülő szabályrendszerből hiányzik egy elem a kifogásolt jogszabály által megnevezett körülmény előállásakor, ugyanakkor a hiányzó elem komplex összefüggési hálót alkot az Evt. majd minden egyéb rendelkezéseivel. A kifogásolt jogszabályi szakaszt egy új elemet helyez a jogokat és kötelezettségeket szabályozó egymásra épülő előírások rendszerébe, úgy hogy ezeket a rendszerbe beillesztené, úgy ahogy az erdőgazdálkodó esetében ezt megtette. Ilyen kapcsolat az erdőgazdálkodó esetében a nyilvántartásba vétel, amivel az erdészeti hatóság egyben ellenőrzi, hogy az erdőgazdálkodó rendelkezik-e az törvény kötelezettségei végrehajtásához szükséges szakmai és egyéb feltételekkel, amelyek szükséges feltételei a nyilvántartásba vételnek, ami nélkül nem is folytathat erdőgazdálkodói tevékenységet, egyebek mellett nem végezheti el az erdőfelújítást sem, aminek

Megjegyzem arra sem lehet hivatkozni, hogy a gondoskodás arra terjedne ki, hogy gondoskodjon erdőgazdálkodóról, mert akkor nem az erdőtulajdonos, hanem éppen az erdőgazdálkodót terheli az erdő felújítása. Ebből is egyértelműen megállapítható, hogy a kifogásolt jogszabályból még az sem állapítható meg, hogy valójában milyen kötelezettséget ír elő, mik az esetleges kötelezettségek keletkezését kiváltó okok, mi a tartalmuk, milyen egyéb feltételeknek kell teljesülniük (pl. kell-e a szakmai normákat előíró erdőterv, ami egyébként az erdőgazdálkodó kötelezettségeit tartalmazza, ha van erdőgazdálkodó) a kötelezettségek teljesítéséhez. Ez olyan súlyos jogbizonytalanságot okoz, ami sérti az jogállamiság alapelvét azaz ennek alkotmányos garanciáját az Alaptörvény B cikk (1)

A hatósági korlátozás, kötelezés tárgya egy magántulajdonban lévő, gazdálkodási célokat is szolgáló erdő ingatlan. A hatóság beavatkozás, amiről az Evt. 17. § (8) bekezdése rendelkezik, olyan nagy mértékben korlátozza a magántulajdon használatának módját, feleslegesen, indokolatlanul és aránytalanul korlátozza a tulajdon feletti rendelkezést, az azzal való vállalkozást magát, amit nem indokol az erdő megóvásához fűződő közérdek, valójában azzal kifejezetten ellentétes, mert a kifogásolt jogszabály felülírja e közérdek jogi garanciáit alkotó előírásokat, és végrehajtása kárt is okoz a vállalkozásban, a tulajdon állagában, mindezek miatt a kifogásolt jogszabályi rendelkezés sérti az Alaptörvény magántulajdonhoz való jogot biztosító XIII. cikkét, valamint a vállalkozás szabadságát garantáló XII. cikkét.

Mivel a kifogásolt jogszabály az erdő tulajdonosa és az erdészeti hatóság közötti jogviszony szabályozására is irányul, mely viszonyban a jogviszony természetéből adódóan nincs meg a fegyveregyenlőség egyensúlya, és mivel az erdőtulajdonos kötelezettségeinek jogszabályi körülírása nem felel meg a normavilágosság alkotmányos elvének, ez az erdőgazdálkodó részére jogbiztonságot nem biztosító rendelkezése kizártja azt, hogy az erdészeti hatóság által lefolytatott hatósági eljárások, ami az erdőtulajdonos jogait és kötelezettségeit érintik megfeleljenek a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog biztosítása alkotmányos kritériumának, tehát a kifogásolt jogszabály sérti az Alaptörvénynek ezt a jogot, a tisztességes hatósági eljárást biztosító XXIV. cikkét.

A bíróság jogalkalmazóként a tényállásra a létező releváns jogi előírásokat alkalmazhatja, ezért az erdőgazdálkodó számára kötelezettséget előíró de normavilágosságot nélkülöző jogszabály önmagában is kizárja azt, hogy az erdőgazdálkodó a jogait és kötelezettségeit érdemi, tisztességes bírósági eljárásban érvényesítse, valamint hogy jogorvoslattal éljen hatóságnál, vagy bíróságon ezért az Evt. 17. § (8) bekezdés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, mivel nincs meg az a megfelelő normatív jogszabály, ami alapján érdemben el lehetne bírálni bármely erdőtulajdonos kötelezettségeit érintő jogvitát. A jogbizonytalanságból egyébként is egyenesen következik a jogok és kötelezettségek közigazgatási, illetve bíróság előtti eljárásban való érvényesítése hatékonyság hiánya, illetve az lehetetlenné válik, ezért a kifogásolt jogszabály sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (7) bekezdéseit.

Mivel a kifogásolt jogszabály az erdő tulajdonosa és az erdészeti hatóság közötti jogviszony szabályozására is irányul, mely viszonyban a jogviszony természetéből adódóan nincs meg a fegyveregyenlőség egyensúlya, és mivel az erdőtulajdonos kötelezettségeinek jogszabályi körülírása nem felel meg a normavilágosság alkotmányos elvének, ez az erdőgazdálkodó részére jogbiztonságot nem biztosító rendelkezése kizártja azt, hogy az erdészeti hatóság által lefolytatott hatósági eljárások, ami az erdőtulajdonos jogait és kötelezettségeit érintik megfeleljenek a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog biztosítása alkotmányos kritériumának, tehát a kifogásolt jogszabály sérti az Alaptörvénynek ezt a jogot, a tisztességes hatósági eljárást biztosító XXIV. cikkét.

A bíróság jogalkalmazóként a tényállásra a létező releváns jogi előírásokat alkalmazhatja, ezért az erdőgazdálkodó számára kötelezettséget előíró de normavilágosságot nélkülöző jogszabály önmagában is kizárja azt, hogy az erdőgazdálkodó a jogait és kötelezettségeit érdemi, tisztességes bírósági eljárásban érvényesítse, valamint hogy jogorvoslattal éljen hatóságnál, vagy bíróságon ezért az Evt. 17. § (8) bekezdés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, mivel nincs meg az a megfelelő normatív jogszabály, ami alapján érdemben el lehetne bírálni bármely erdőtulajdonos kötelezettségeit érintő jogvitát. A jogbizonytalanságból egyébként is egyenesen következik a jogok és kötelezettségek közigazgatási, illetve bíróság előtti eljárásban való érvényesítése hatékonyság hiánya, illetve az lehetetlenné válik, ezért a kifogásolt jogszabály sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1), (7) bekezdéseit.

Részletes indoklás előtt erre egyetlen példa: a kifogásolt rendelkezés "szakszerű" erdőfelújítási munkát ír elő. A szakszerűség normatíváit a hatóság által készített körzeti erdőterv írja elő. Az Evt-ből azonban nem vezethető le az, ami a bejegyzett erdőgazdálkodó esetében levezethető, hogy az erdőtulajdonos erdőfelújítási kötelezettsége fenn áll-e

abban az esetben, ha a hatóság nem készítette el, vagy nem aktualizálta a valós adatoknak megfelelően a környezeti erdőtervet, illetve az Országos Erdészeti Adattárat. A erdőgazdálkodó kötelezettségei vonatkozásában az Evt. rendelkezése egyértelmű: Ugyanis ha nincs erdőterv de van erdőgazdálkodó a joghelyzet az újraerdősítés vonatkozásában egyértelmű, hiszen arról rendelkezik az Evt., hogy az erdőgazdálkodó jogait és kötelezettségeit az erdőterv tartalmazza, amiből egyenesen következik, hogy, ha nincs erdőterv, akkor az erdőgazdálkodónak nincsenek kötelezettségei. Ugyanez az összefüggés nincs felállítva az erdőtulajdonos és az erdőterv vonatkozásában, viszont az erdőgazdálkodó jogait és kötelezettségeit szabályozó láncolaton keresztül ez nem vezethető le, mivel az megszakad, mert mögöttes kötelezettség tárgya az erdőgazdálkodó újraerdősítési kötelezettsége nem létezik, mert nincs erdőgazdálkodó, és lehetséges, hogy nincs erdőterv sem. Az Evt. 17. § (8) akkor felelne meg a jogbiztonság alkotmányos követelményének ha világos rendelkezést tartalmazna arra, hogy az erdőgazdálkodó jogait és kötelezettségeit az erdőterv tartalmazza. Ennek hiányában ugyanis nem gondoskodhat semmilyen módon a jogalkotótól tőle elvárt szakszerűséggel az erdő felújításáról.

Kiszámíthatatlan a jogszabály, egyrésztől azért, mert elvben normatív (szakszerű erdőfelújítás) kötelezettségeket ír elő, ugyanakkor ennek tartalmát a hatóság szubjektív megítélésére bízta.

A jogbiztonságnak az a jogszabály felel meg, amit minden helyzetben alkalmazni lehet, az Evt. 17. (8) nem ilyen, mivel az sem normavilágos, hogy mi a tartalma és az sem hogy akkor is alkalmazni kell-e, amikor nincs hatósági erdőterv, vagy csak akkor, amikor van, tehát nem egyértelmű a jogszabály érvényességi köre sem.

FELHÍVOM A TISZTELT ALKOTÁNYBÍRÓSÁG FIGYELMÉT ARRA, HOGY ALKOTMÁNYJOGI PANASZOM MÁSODIK TÁRGYÁT KÉPEZŐ EGYEDI BÍRÓSÁGI ÍTÉLETBEN A BÍRÓSÁG ARRA A KÖVETKEZTETÉSERE JUTOTT, ÉS EZT EGY AZÓTA HOZOTT LEGÚJABB FELÜLVIZSGÁLATI ELJÁRÁSI SZAKBAN LÉVŐ ÍTÉLETÉBEN KI IS MODNTA, HOGY ERDŐTERV HIÁNYÁBAN IS KÖTELEZHETŐ AZ ERDŐT TULAJDONOSA AZ ÚJRAERDŐSÍTÉRES, HA ANNAK ÁLTALÁNOS FELÉTELE FENNÁLL.

ERRE AZ ÍTÉLETRE TEKINTETTEL KÉREM A TISZTELT ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGOT, HOGY AMENNYIBEN ELUTASÍTANÁ AZ EVT. 17 § (8) VONATKOZÓ ALKOTMÁNYJOGI PANASZOM ÉS EZT RÉSZBEN VAGY EGÉSZÉBEN ARRA ALAPOZNÁ, HOGY AZ EVT. ERDŐTERVRE VONATKOZÓ RÉSZE GARANTÁLJA A JOGOK ÉS KÖTELEZETTSÉGEK ÉRVÉNYESÍTÉSÉT, MERT AZ TARTALMAZZA AZOKAT NORMATÍV MÓDON AMIT A KIFOGÁSOLT SZAKASZ SZAKSZERŰSÉGRE VALÓ HIVATKOZÁSSAL MEGKÖVETEL AZ ERDŐ TULAJDONOSÁTÓL, AKKOR VISZONT AZT ÁLLAPÍTSA MEG, HOGY AZ ÍTÉLET ALKOTMÁNYSÉRTŐ, MERT A BÍRÓSÁG KIZÁRTA A PERBŐL A JOGOK KÖTELEZETTSÉGEK ALKOTMÁNYOS ÉRVÉNYESÍTÉSÉNEK EGYIK GARANCIÁJÁT, AMI MIATT A JOGOK ÉS KÖTELEZETTSÉGEK ÉRVÉNYESÍTÉSE KÖZIGAZGATÁSI ELJÁRÁSBAN, TOVÁBBÁ A HATÉKONY JOGORVOSLAT IGÉNYBEVÉTELE AZ ERDŐ TULAJDONOSA SZÁMÁRA ELEVE KIZÁRTTÁ VÁLT.

Jogbiztonságot gyengíti, a jogérvényesítést bizonytalanná teszi az, hogy a kifogásolt jogszabály az erdőgazdálkodó hiánya esetében, amikor meghatározza az erdőtulajdonos kötelezettségét az újraerdősítés körében, akkor nem arra a jogszabályi szakaszra az erdőtervről rendelkező szakaszra hivatkozik, ami meghatározza az erdőgazdálkodó kötelezettségeit, hanem megint csak implicit módon arra az erdőfelújítást szabályozó Evt. szakaszra ami csak az újraerdősítés szükségessé válásának feltételét írja körül, de az még nem kötelezettség. Az erdőtervezési eljárásban magának a hatóságnak a közrehatása szükséges ahhoz, hogy az erdőfelújításra vonatkozó előírásokban megnevezett feltétel észlelésekor a hatóság az erdőtervezési eljárásban megállapítsa a kötelezettség tényét, és a végrehajtás kereteit, majd ellenőrizze a végrehajtást, ennek hiányában hivatalból állapítsa meg a kötelezettség alanyát, és szólítsa fel azt, a kötelezettség teljesítésére. Normavilágosság hiányát, és ebből fakadóan jogbiztonság hiányát és kiszámíthatatlanságot, tehát a jogállamiság elvét azaz az Alaptörvénynek a jogállamiság garanciáját megtestesítő B cikk (1) bekezdését sérti az, hogy az Evt. 17. § (8) bekezdésében megfogalmazott normaszövegből nem állapítható meg az, hogy az Evt. erre elvileg alkalmas három szakaszából melyik szakaszából eredezteti az erdőgazdálkodó egy bizonyos, az Evt. 17. § (8) bekezdésében körülírt körülmény, az erdőgazdálkodó hiányában előálló és az erdőtulajdonost erdőfelújításról való gondoskodásra vonatkozó kötelezést, azaz az erdőgazdálkodó kötelezettségeit veszi át az erdőtulajdonos mindenben azonos feltétellel, pusztán az erdőfelújítás általános feltételének a faállomány előírt szintje alá csökkenése, az erdőterv erre vonatkozó adatai, vagy a bejegyzett erdőgazdálkodó kötelezettségeire vonatkozó számos Evt. rendelkezése a törvény különböző fejezeteiben. Itt most nem elemzem részletesen a jogszabály belső összefüggéseit de tény, hogy bármely feltételezés esetén a kifogásolt jogszabály alkalmazása az Evt. valamely általa közvetve hivatkozott, vagy nem hivatkozott szakaszával ellentétbe, összeütközésbe kerül a szabályozatlanság miatt, ez valamint az értelmezési nehézségek a jogbiztonság hiányát eredményezi, a jog kiszámíthatóságához fűzött Annyit azért megjegyzek, hogy a szabályozatlan területek az ellentmondások abból erednek, hogy egy egymásra épülő szabályrendszerből hiányzik egy elem a kifogásolt jogszabály által megnevezett körülmény előállásakor, ugyanakkor a hiányzó elem komplex összefüggési hálót alkot az Evt. majd minden egyéb rendelkezéseivel. A kifogásolt jogszabályi

szakaszt egy új elemet helyez a jogokat és kötelezettségeket szabályozó egymásra épülő előírások rendszerébe, úgy hogy ezeket a rendszerbe beillesztené, úgy ahogy az erdőgazdálkodó esetében ezt megtette. Ilyen kapcsolat az erdőgazdálkodó esetében a nyilvántartásba vétel, amivel az erdészeti hatóság egyben ellenőrzi, hogy az erdőgazdálkodó rendelkezik-e az törvény kötelezettségei végrehajtásához szükséges szakmai és egyéb feltételekkel, amelyek szükséges feltételei a nyilvántartásba vételnek, ami nélkül nem is folytathat erdőgazdálkodói tevékenységet, egyebek mellett nem végezheti el az erdőfelújítást sem, aminek

Megjegyzem arra sem lehet hivatkozni, hogy a gondoskodás arra terjedne ki, hogy gondoskodjon erdőgazdálkodóról, mert akkor nem az erdőtulajdonos, hanem éppen az erdőgazdálkodót terheli az erdő felújítása. Ebből is egyértelműen megállapítható, hogy a kifogásolt jogszabályból még az sem állapítható meg, hogy valójában milyen kötelezettséget ír elő, mik az esetleges kötelezettségek keletkezését kiváltó okok, mi a tartalmuk, milyen egyéb feltételeknek kell teljesülniük (pl. kell-e a szakmai normákat előíró erdőterv, ami egyébként az erdőgazdálkodó kötelezettségeit tartalmazza, ha van erdőgazdálkodó) a kötelezettségek teljesítéséhez. Ez olyan súlyos jogbizonytalanságot okoz, ami sérti az jogállamiság alapelvét azaz ennek alkotmányos garanciáját az Alaptörvény B cikk (1)

A hatósági korlátozás, kötelezés tárgya egy magántulajdonban lévő, gazdálkodási célokat is szolgáló erdő ingatlan. A hatóság beavatkozás, amiről az Evt. 17. § (8) bekezdése rendelkezik, olyan nagy mértékben korlátozza a magántulajdon használatának módját, feleslegesen, indokolatlanul és aránytalanul korlátozza a tulajdon feletti rendelkezést, az azzal való vállalkozást magát, amit nem indokol az erdő megővéséhez fűződő közérdek, valójában azzal kifejezetten ellentétes, mert a kifogásolt jogszabály felülírja e közérdek jogi garanciáit alkotó előírásokat, és végrehajtása kárt is okoz a vállalkozásban, a tulajdon állagában, mindezek miatt a kifogásolt jogszabályi rendelkezés sérti az Alaptörvény magántulajdonhoz való jogot biztosító XIII. cikkét, valamint a vállalkozás szabadságát garantáló XII. cikkét.

A szankció terhe mellett az erdőtulajdonostól megkövetelt "szakmaiság" normáit egy adott konkrét erdőfelújítási kötelezettség elvégzése vonatkozásában kétséget kizáróan a hatóság által készített erdőterv tartalmazza. Az Evt. rendelkezéseiből és a kifejezetten az erdőtervezés szabályozására alkotott 11/2010. évi FVM rendelet tartalma ezt kétségtelenül bizonyítja, utóbbi által előírt állapotfelmérés, hatásvizsgálat készítés, hozamvizsgálat, a megfelelő művelési módok megválasztására irányuló eljárások lefolytatása mind a szakmaiság jogszabályba nevesített garanciája, mégis az a tény, hogy az erdőgazdálkodó kötelezettségei törvényi meghatározásával ellentétben az erdőtulajdonos kötelezettségei meghatározásakor nem arra hivatkozik az Evt. hogy azokat az erdőterv tartalmazza, túlságosan nagy teret enged a hatóság számára annak megítélésében, hogy mik egy adott erdőfelújítás szakmai normái. Az Evt. nem tartalmazza azt sem, hogy az erdőtulajdonosnak pontosan ugyanazokat a kötelezettségeket kell teljesítenie amiket az adott helyzetben az erdőgazdálkodónak kellene teljesítenie, mivel ilyen nem is mondhat, mivel az adott jogi helyzet a fentebb leírtak miatt elve más, az egymásra épülő előírások miatt, azaz a teljeskörű mögöttes kötelezettség nem állapítható meg. Ennek megállapítása egyébként is alapjogsértő lépés lenne, mivel az csak az Evt. egyéb rendelkezéseinek felülírása révén lenne lehetséges (erdőgazdálkodást csak bejegyzett erdőgazdálkodó végezhet, erdőfelújítást csak az erdőterv szerint lehet végrehajtani.)

Jogbizonytalanságot okoz az is, hogy mind a felülíró, mind a felülírt jogszabályi szakasz megsértése miatt is bírsághozható az erdőtulajdonos, amiből egyebek mellett az következik, hogy ha valamilyen kötelezettségének eleget tesz akkor is bírságot a hatóság, ha nem akkor is, illetve úgy kényszerítheti a hatóság őt valamilyen általa elvárt magatartásra, hogy annak maga a hatóság nem biztosítja a jogszabályi előfeltételét, aminek hiányában a hatóság által kikényszerített magatartás már eleve jogsértő magatartás lesz, ha viszont ezt a kötelezett nem teszi meg akkor ennek az elmulasztásáért szankcionálja őt a hatóság.

Kifogásolt jogszabály alkalmazása miatt nem volt biztosított az a tisztességes hivatali ügyintézés, ami alapján ezt a kötelezettséget meg lehetett volna esetleg állapítani, ezzel pedig sérült az Alaptörvény tisztességes hatóság eljárást garantáló XXIV. cikk (1) bekezdése, és mivel a normavilágosságot nem biztosító jogszabály alapján döntött a bíróság is, ott sem érvényesíthettem a jogaimat és kötelezettségeimet, azaz a hatékony és tisztességes eljárás, a bírósági eljárás egyéb vonatkozásaitól (alapjogot is sértő eljárási szabálytalanságok), függetlenül, a vonatkozó jogszabály normavilágosságának hiánya és tartamából eredően előálló jogbizonytalanság miatt eleve nem is lehetett biztosított, ami miatt sérült a Alaptörvény tisztességes bírósági valamint jogorvoslatot biztosító XXVIII. cikk (1), (7) bekezdése.

Tekintettel arra, hogy az erdőterv nem teljesítése, illetve nem szakszerű teljesítése, vagy nem bejegyzett erdőgazdálkodókénti teljesítése azaz számtalan jogszabályi előírásnak nem megfelelés miatt is bírsághozható az erdő tulajdonos, ebből következik az, hogy a jogbiztonság hiánya elkerülhetetlenül joghátrányt valamint anyagi hátrányt okoz az erdőgazdálkodónak, így, vagy úgy.

3. Összefoglalva megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet két okból alaptörvényt sértő, egyrészt a bírósági eljárás, másrészt a perben releváns jogszabály alaptörvényt sértő minősége miatt, de mindkét ok egyenként, önmagában is okot ad az ítélet megsemmisítésére.

Budapest, 2015. március 12.

Indítványozó képviselőjében:

A large rectangular area of the document is completely blacked out, indicating redacted information. This area is positioned to the right of the date and the text 'Indítványozó képviselőjében:', suggesting it contains a signature or name.

